

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 9.

Sjette Sæssion.

26de Møde.

Onsdagen d. 11te October.

(forts.)

Monrad (forts.): Da saaledes Ordene i selve Sen i Grundloven ere saa omfattende, at de ogsaa maae kunne indbefatte det, hvorpaa Forslaget gaaer ud, da dette navnlig gaaer ud paa at inddrage Dplysninger om den finansielle Stillung, for at faae at vide, hvormegent der er bortodstet til vore krigerske Demonstrationer tilspes og tillands, for derpaa at begrunde et Ansvar, ligeoverfor den Utilboielighed, som der fra Ministeriets Side har lagt sig for Dagen ved mange Leiligheder til at give bestemte og klare Svar, og den Lyft til at lade det staae hen med Svaret, hvorpaa vi atter i de seneste Dage have faaet et fornøyet Bevis fra Finantsministerens Side, saa kunde det i og for sig være ønskeligt, at der nedfattes en saadan Commission, idet deri vilde ligge en stor Opfordring til Ministeriet om at meddele klare og bestemte Svar. Imidlertid, fjøndt jeg saaledes for mit Bedkommende vilde foretrække en Commission, lægger jeg dog ingenlunde en saadan Vægt derpaa, at jeg skulde have det Ringeste imod, naar den ærede Forslagsstiller sandt sig foranlediget til at gaae ind derpaa, at Forslaget ændredes derhen, at det kun blev en „Comité“. I Realiteten bliver Forslaget i det Væsentlige det samme.

Hvad Sagen selv angaaer, da vil Ministeriet jo ikke yttre sig om Forordn. af 26de Juli d. N. i denne Forsamling. Denne Forordning den er for ophøiet til, at den kan komme under Omtale her. Det er et af de store Fællesanliggender, som vi ere for ringe til at kunne tale om. Hvorvidt dette Strid

af Ministeriet er Lovstridigt eller ikke, hvorvidt det er et Brud paa Grundloven eller ikke, det vil Ministeriet ikke tale om. Ja, det er det, som man kunde forudsæe, men det er da ogsaa det, som styrker Ønsket om, at der maa gives Ministeriet Leilighed til, paa et andet Sted at kunne udvikle sine Anskuelser om denne Forordning. Der haabe vi, at Ministeriet vil komme frem med sine Grunde og de Dplysninger, vi jo dog kunne ønske om, hvorledes Ministeriet troer at kunne forsvare det og forene det med sin Pligt, at være kommet med denne Anordning. En Rigsretsactiøn vil altsaa først staae os det at vide. Efter min Overbevisning og efter de Retskyndiges, som jeg har havt Leilighed til at høre, har Ministeriet, ved at give Forordningen af 26de Juli d. N., gjort et Brud paa Grundloven og paa draget sig Straffean svar. Jeg har ikke hørt mindste Tvivl udtale herom af dem, som jeg i den Aaledning har henvendt mig til. Der har kun været Tvivlsmaal om, hvorvidt vor politiske Udvikling var en saadan, at man kunde vente, at denne Anskuelse vilde trænge igjennem. Jeg er imidlertid overbevist om, at vor politiske Udvikling dog i alt Fald er saa stor, at dette politiske Spørgsmaal hos Retter, der ere sammensatte som Rigsretten, dog vil kunne finde en retfærdig og upartisk Paadømmelse. Det vil under alle Omstændigheder ikke kunne nægtes, at der er saare mange Mennesker, ja, jeg tør sige det, at det er det langt overvejende Fleertal af Nationen, der troer, at det er et Brud paa Grundloven, der er begaaet ved Forordningen af 26de Juli d. N., et Indgreb i Folkets helligste Rettigheder, som af Kongen, ikke een, men to Gange, ere